

Útflutningur av føroyskari fiskivinnu-know how:

Tríggir Kaldbaksbátar eru á veg til India

Fóru við farmaskipi seinasta týsdag

Við einum av farmaskipunum seinasta friggjadag fóru tríggir føroyskir bátar úr glasfipuri. Teir skulu fyrst til Danmarkar, síðani til Týsklands og hiðani tann langa teinin til India.

Bátarnir verða í Madras í India tann 13. februar næsta ár. Tá er ætlanin at Guttormur Djurhuus, stjóri á Marinplast í Kaldbak, sum hevur gjørt bátarnar, skal vera hjástaddur at taka ímóti umframt umboð fyrri indisku stjórnina.

Árar, segl og mast og mastrar

Nú er so fyrsti og ein hin avgerandi parturin av royndunum at fáa í lag samarbeiði millum Føroyar og India lokin. Á Marinplast hava teir í longri tíð arbeitt við at gera hesar tríggjar bátarnar.

Bátarnir eru ein 19 fót bátur við árum, ein 20 fót bátur við kistu til leysan motor og ein 22 fót bátur

við einum 10 hesta Bukh-dieselmotori. Allir bátarnir hava árar og mastrasegl. Sum nakað serligt eru slingrikjølir settir á bátarnar. Hetta fyri at teir skulu sigla betur, og fyri at teir skulu ligggja betri í sjónum. Eisini kann slingrikjølur vera hentur, um bátur koppar. Tá kunnu fólk lættari sleppa uppá sjálvan kjøl-in.

Bátarnir hava eisini ymsa fiskiútgæð við. Her kunnu m.a. nevast snellur og rundorgir. Fiskireiðskapurin er gjørdur á verkstaðnum hjá J. K. Joensen í Miðvági.

Liturin á bátunum nú teir fóru til India var rættiliga sjáldsamur. Teir vóru seltugulir á liti.

Stóran útflutning

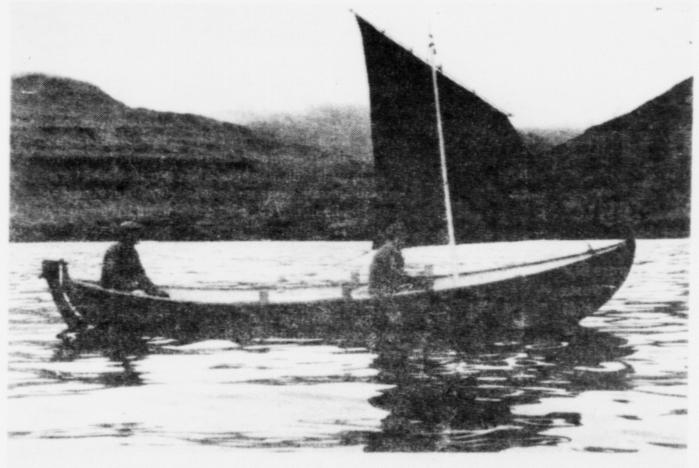
Guttormur Djurhuus, sum hevur arbeitt við hesum prosjektnum frá byrjan av, sigur, at nú er 1. avgerandi parturin av projektnum lokin. Nú skulu

indarar so sjálvir royna bátarnar í India og taka støðu til, um hetta bátslagið kann loysa teir stóru trupulleikarnar sum standast av at fiska út frá teirri longu indisku strondini, har ongar havnir eru.

Fara indara at taka av tilboðnum um samarbeiði so er litið at ivast í, at talan kann verða um stóran útflutning av føroyskari fiskivinnu-know how, sigur Guttormur Djurhuus. Her er ikki minst talan um fiskireiðskap o.l.

Sjálvur heldur Guttormur ikki, at bátarnir kunnu gerast í Føroyum, tí bert farmaútreiðslurnar gera, at hetta lonar seg ikki. Tað kostar t.d. 50.000 kr. at flyta hesar tríggjar bátarnar úr Føroyum til India.

Guttormur roknar tí við, at bátarnir verða gjørdir í India uppá Licens, um teir eru egnaðir til endamálið.

Byrjaði á framsýning í Aberdeen

Orsøkin til at indarar hava vist føroyska bátinum slíkan áhuga er tann, at teimum tørvar eitt bátslag, ið einstakar familjur ella fá fólk kunnu brúka til fiskiveiðu framvið strondini. Har eru sum er ongar havnir, Indaranum nýtist ikki ein væl útgjerdan tekniskan bát at arbeiða við. Hann hevur brúk fyri einum lítlum báti, sum roynist væl í sjónum og er lættur at handfara. Nú skulu so hesar fyrstu royndirnar í februar vísa, um føroyski báturin er

egnaður til hesi endamáli.

Tað var annars á fiskivinnuframsýningini í Aberdeen fyrr í ár, at spirin til hetta samarbeiði varð lagdur. Marinplast hevði ein føroyskan glasfipurbát við á framsýningini. Báturin var tá latin enska prinsinum í dops-gávu. Men á framsýningini var eisini ein indari, ið bert var komin fyrri at leita eftir einum egnaðum báti til fiskiskap í India. Hann fekk eyga á føroyska bátin, og longu ein mánað seinni kom hann til Føroya. Síðani hevur Guttormur Djurhuus verið í

India, og nú eru teir tríggir bátarnir so farnir av landinum.

Nú mugu vit so biðja eftir, hvat indarar siga. Og tað verður so einaferð í februar mánað. Bátarnir og útgerð kosta okkum umleið 120.000 kr. Hetta eru sjálvandi nógvir pengar at skula leggja út, men eg eri bjartskygdur og trúgvi, at nakað fer at spyrjast burtur úr samarbeiðinum Føroyar—India, endar Guttormur Djurhuus.

jan

Hepnir politistar

Frá teirri hátíðarligu løtu, tá politistøðin í Klaksvík fekk handa sín bingovinning, 1000 krónur frá Í Skotinum.

Karl Johansen, politistur tekur ímóti vinninginum.

Góðgæti til bingo-vinnararnar

Vit hava nú funnið fram til tæ, sum fingi fulla plátu í bingospælinum. Tey eru: Asa Ejdesgard, Tvøroyri, Eilín Bech, Porkeri, Anna K. Holm, Nolsoy, Hervør Samuelsen, Dj. í Geilsgøta 42, Tórshavn, Finnbjørn Dam Jacobsen, Reynagøta 8, Tórshavn, Andrea Thomasen, Miðvágur, Katrin Jørgensen, Miðvágur, Hans Anthoniussen, Morskranes, Eyðbjørg Joensen, Saltnes, Joanna Ragnarsson, Brekkuni, Klaksvík, Poul J. Johannesen, í Horni, Klaksvík, Berlina Morkøre, Vikavegur, Klaksvík, Petur Karl Hansen, Stoksoyragvegur, Klaksvík og Noomi Thomsen, Vágsgil, Klaksvík.

Hesi fáa øll ein góðgætispakka sendandi frá okkum.

Hjartaliga til lukku.

Tað er Stig Rasmussen,

Jólagávuynski: Súklu og racarabana

Tá vit herfyri voru norðanfyri hittu vit hesar ungu «menninar» í Fuglafirði. Teir ganga allir í 2.B. Teir voru væl hyrdir — gleddu seg til jóla — jólafrí frá skulanum og ikki minni til allar jólapakkarnar, teir ynsktu sær.

Vit spurdur, hvat teir nu ynsktu sær allar mest.

Hans Christian var ikki

íiva. Hann ynskti sær ein racarabana. Hann átti ein frammanundan, men hesin var ikki í lagi. Hin gamli kundi brukast sum eykalutir helt hann. Terji hevði sama ynski. Men hann átti ongan frammanundan. Hinir tríggir voru heldur ikki íiva, hvat teirra størsta ynski var. Eina sukkl. Joen átti

eina, men hon buldraði, roðrið var leyst, standarin leysur. Uni átti eisini suklu, men hon var heldur ikki goð, og Mortan átti onga.

At uppfylla ynski teirra vildu vit ikki lova teimum, men at bera ynskini viðari kunnu vit gera. Og hetta er nu gjørt.

Blaðstjórin á Sosialinum fær her eitt jólaprátt við teir fimm ungu fuglfríðingarnar. Frá vinstri: Hans Christian, Mortan, Joen, Uni og Terji